

2 De vogels en de bloemen

We zaten in het gras met een grote groep mensen. Ze waren uit de dorpen in de buurt hiernaartoe gekomen om te luisteren naar Jezus. De mensen vertelden aan elkaar door waar Hij was, en daarom was er altijd veel volk als Hij hen begon toe te spreken. Jezus was goed op dreef vandaag. Hij vertelde maar door en sleepte ons allemaal mee. Ik knikte naar Andreas. Wat was het fijn om bij Jezus te horen! Hij zette je door Zijn woorden helemaal in vuur en vlam. Daarom kwamen er natuurlijk ook zoveel mensen naar Hem luisteren. Een man uit één van de dorpen ging wat gemakkelijker zitten. Heel even voelde hij aan zijn gordel om te zien of zijn beurs met geld er nog was. Tussen zo'n groep mensen kon altijd een zakkenroller zitten, dat wist je nooit. Maar blijkbaar was alles in orde, want de man richtte zijn gezicht weer naar Jezus.

Jezus had gezien wat hij deed en Hij glimlachte.

"Jullie zijn allemaal veel te veel bezig met geld", zei Hij. "Je maakt je zorgen over wat je vandaag zult eten en wat je morgen zult aantrekken. Jullie vergeten dat het leven veel meer is dan eten en kleren. Kijk maar eens naar die kraaien daar." Hij wees naar een zwerm kraaien die laag over een akker scheerde. "Ze zaaien niet en oogsten niet en ze hebben geen voorraadkamer om van alles in te bewaren. God geeft ze te eten. En jullie betekenen voor God toch veel meer dan die kraaien? Zal Hij dan niet voor jullie zorgen?"

Jezus wees met een breed gebaar van Zijn hand om zich heen. "Kijk eens hoeveel bloemen hier staan!" Het was waar, het gras waarin we zaten, stond vol bloemen in alle kleuren: witte, gele en paarse. "Die bloemen groeien elke dag. Ze spinnen geen wol of naaien geen kleren en toch zien ze er mooier uit dan een koningin in haar prachtigste gewaad. God zorgt ervoor dat ze er schitterend uitzien. En dat zijn bloemen die maar een paar weken leven! Zou Hij voor jullie dan niet nog veel beter zorgen? Jullie zijn in Gods ogen toch nog veel meer waard!"

De man die aan zijn beurs had gevoeld, keek beschaamd naar de grond. Jezus keek lachend om zich heen. "Jullie maken je allemaal veel te veel zorgen over eten en drinken en kleren. En het helpt helemaal niets! Want ook wie zich zijn hele leven te pletter werkt, kan opeens doodgaan. Met al dat werken kun je nog geen dag langer leven. Jullie moeten maar eens wat minder ongerust zijn en wat meer vertrouwen op God. God houdt heel veel van jullie en Hij kent jullie door en door. Hij weet echt wel dat jullie eten en drinken en kleren nodig hebben om te kunnen leven. Als je leeft zoals God voor jullie droomt, krijg je al die dingen er vanzelf bij. Je hoeft er dus niet de hoofdzaak van je leven van te maken om bezig te zijn met eten en kleren. Laat de hoofdzaak maar zijn dat je leeft naar het hart van God, dat je goed bent voor elkaar en zorgt voor elkaar, dan zorgt God wel voor de rest. Als je leeft zoals God het wil, krijg je een schat in je hart. En dat is een schat die niemand kan stelen en die nooit zal vergaan. Want waar je schat is, daar zal ook je hart zijn."

Wij keken naar de bloemen en de vogels en droomden in ons hart dat we het zouden durven. Durven om net als die bloemen en die vogels niet meer bezig te zijn met alleen maar werken om rijk te worden en te kunnen sparen. Dat we zouden durven geld weggeven aan wie het nodig had. Ik hoorde iemand zuchten. Het was de man met de beurs. Hij kroop stilletjes overeind, zonder dat iemand het merkte. Uit zijn beurs haalde hij een paar geldstukken en hij ging ermee naar Judas, die voor ons het geld bewaarde waar we soms iets van kochten en vaak van uitdeelden aan de armen die we ontmoetten. Ik zag hoe hij het geld aan Judas gaf. Die man had goed naar Jezus geluisterd.

Het verhaal voor
de kinderen
Kolet Janssen